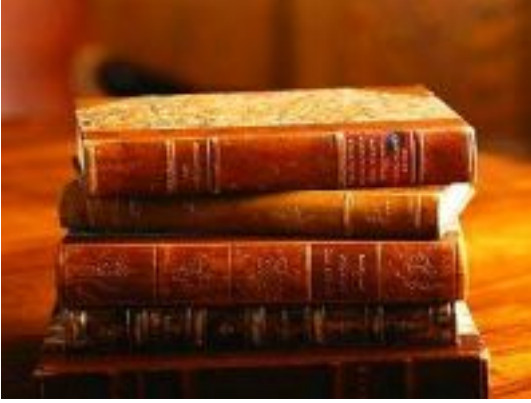

Câh: Makam, rütbe.

Câm: Kadeh. Feyzin içildiği kâse.

Ceberût: Maddi ve manevi alem arasında olan alem.

Cebr: Zorlama. Mecbur kalma. Cebriye mezhebi, Allahın fiilinde mecbur olduğunu söyler. Bazıları da kulların fiillerinde mecbur olduğunu söyleyip mükellefiyeti inkar ederler.

Cefa: Eziyet, sıkıntı. Seyri sülûkte ilerlemek için yapılan meşakkatli işler.

Cehri: Aşikâre olan. Açıktan yapılan zikre cehri zikir denilir. Nakşi yolunda hafi/sessiz-gizli zikir vardır. Cehri zikir bid'attir.

Celal: Yücelik, büyüklük, azametli olmak. Allahın sıfatlarının bazısı celallidir. Azablandırması, elem ve sıkıntı vermesi, hastalık ve musibet-lerin gelmesi bu kabildendir. Bunun karşısında cemal/güzellik-hoşluk sıfat-ları vardır.

Celvet: açıkta olma, kalabalık içinde bulunma. Zıttı halvettir. Tenhada kalıp manevi dolumla kemale eren dervişin, kalabalığa karışınca aynı huzurunu muhafaza etmesine **celvett**

e halvet

derler.

Cem: Toplamak. Biriktirmek. Bütünü eşyanın Hak ile kaim olduğunu görme hali. Hak'tan başka hiçbir şeyi görmeme hali cem-ul cem. Bundan sonra fark makamı gelir. Hakkı diğerlerinden ayırma hali.

Cem'iyet: Huzurlu olma. Bütün alakalardan hatırı kesip sadece mevla'ya yönelmek. Bunun hasıl olması için en evvela rabita yolundan başlanma-lıdır. Zira rabita, huzuru maneviyi hasıl eder.

Cevher: Maddenin en ufak parçası. Buna akaid ilminde bölünmezcüz (cüz'ün lâ yetecezza) derler. Cevherlerin birleşmesiyle cisimler meydana gelmiştir. Kendi başına kaim olabilen maddeler. Arazlar, bu cisim ve cevherlerde kaim olabilir, kendi başlarına kaim olamazlar.

Çok kıymetli şeylere de cevher denir. Ruh, cevheri nefîs tir.

Cevr: Zorlama, eziyet, cefa.

Cezbe: Çekme. Mevla'nın kulunu kendine çekmesi. Dervişin cezbesi evvela olur da sonra sülûk menzillerini aşarsa, buna **meczubu salik** denir. Önce sülûk edip sonra cezbe bulursa buna da, **saliki meczub** denir. Cezbeden makbul olanı sonda elde edilenidir, zira onunla ancak Mevla'ya vasıl olunur. Evvelki cezbe, sülûk menzillerini çabuk aşmaya yarar.

Cihad: Cenk, savaş, uğraş, gayret. Nefisle cihada büyük cihad-cihadı ekber- denilir, zira bu cihad hayatın sonuna kadar devam eder.

Cûd: Cömertlik.

Cunûn: Delilik. Hak'ka aşık olanların başka şeyle alaka kurmamaları.